

בש"פ 6333/16 - מדינת ישראל נגד מחמוד אבו זאיד, מחמד (דובי) אבו זייד, מדחת עראמין

בבית המשפט העליון

בש"פ 6333/16

כבוד השופט נ' הנדל
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

1. מחמוד אבו זאיד
2. מחמד (דובי) אבו זייד
3. מדחת עראמין

המשיבים:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ז באב התשע"ו (21.8.2016)

בשם המבקשת: עו"ד תומר סגלוביץ

בשם משיבים 1-2: עו"ד אורי בן נתן

בשם משיב 3: עו"ד נסאר מוסטפא

החלטה

מונחת בפניי בקשה להארכת מעצרו של משיבים 1-3 לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-

עמוד 1

מעצרים), התשנ"ו-1996, החל מיום 26.08.2016 ב-90 ימים, או עד למתן פסק דין בת"פ 53144-08-15 בבית משפט השלום בבאר שבע, לפי המוקדם.

1. נגד המשיבים ונדאל ברכאת (להלן: נדאל) הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1997; הכנסת ציוד קצה רט"ן לפי סעיף 52(ב)(2)(א) לפקודת בתי הסוהר (נוסח משולב), התשל"ב-1971; וסחיטה באיומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין.

המשיבים ונדאל מרצים עונש מאסר בבית כלא אש"ל. על פי עובדות כתב האישום, המשיבים ונדאל תכננו להכניס לתחומי הכלא ציוד רט"ן שיועד היה עבורם ועבור חלוקה לאסירים ביטחוניים נוספים בכלא. לשם כך הם יצרו קשר עם גורמים מחוץ לכלא, אשר על פי בקשתם השליכו לתוך שטח בית הסוהר חבילה המכילה את ציוד הרט"ן. בנוסף, כיון שתנועתם של המשיבים ונדאל ברחבי הכלא מוגבלת, הם בקשו סיוע מאסיר נוסף, אשר בשל היותו "אסיר חוליה" רשאי היה להגיע למקום בו הונחה החבילה. משזה סירב לשתף עימם פעולה, איימו עליו המשיבים ונדאל בסכין והזהירו אותו שאם לא ימלא את בקשתם הם יפגעו בבני משפחתו, תוך שהם חושפים בפניו מסמך המכיל רשימה של קרוביו. בגין מעשים אלה הוגש נגד המשיבים ונדאל כתב אישום הכולל את העבירות האמורות. בד בבד עם הגשת כתב האישום ביקשה המדינה לעצור את המשיבים ונדאל עד לסיום ההליכים. בתאריך 27.06.2016 הורה בית משפט זה על הארכת מעצרים של המשיבים ב-90 ימים (בש"פ 3964/16 השופטת ע' ברון). הבקשה שלפניי היא בקשה נוספת מטעם המדינה להארכת מעצר שנייה ב-90 ימים.

2. ככלל, בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי, בוחן בית המשפט שני פרמטרים: האחד הוא מסוכנותו של הנאשם; והשני הוא קצב ניהול המשפט. בנוגע לרכיב הראשון, מסוכנותם של המשיבים ברורה ומגוונת והיא נלמדת מחומרת העבירות. יש לתת משקל מיוחד לכך שהעבירות המיוחסות למשיבים נעשו מתוך כוונתם הכלא בהיותם אסירים. המשיבים ניסו להתגבר על חומת הכלא ולהכניס לתוכם אמצעי תקשורת שונים, לא רק לשימוש עצמי, אלא אף לחלוקה לאסירים ביטחוניים נוספים. המשיבים הפעילו לחצים כבדים תוך אימונים קשים על אסיר נוסף, והזהירו אותו כי ידם הארוכה עשויה להגיע אף למשפחתו הנמצאת מחוץ לחומות הכלא. מכאן ניתן ללמוד על תעוזתם של המשיבים, ועל שאיפתם להמשיך בפעילות פלילית הן במתחם בית הסוהר והן מחוצה לו. ממד נוסף במסוכנותם של המשיבים הוא עברם הפלילי. כל אחד מהמשיבים הוא בעל עבר פלילי, וכאמור, מרצה עונש מאסר בפועל ממושך בתקופה זו.

3. בנוגע לקצב ניהול המשפט, צודקים הסניגורים כי הקצב אינו משביע רצון. עד כה לא התקיימה ישיבת הוכחות. מהחומר עולה כי התיק נדחה מתוך ניסיון לסיימו ללא שמיעת ראיות, וכי המשיבים היו מעורבים במשא ומתן בעניין. אולם בעיון על התקופה - ברצף שמעצרים ועד היום - עולה כי ניתן וראוי היה להתחיל בשמיעת הראיות. עם זאת, נקבעו 7 מועדים לשמיעת ראיות, 4 בחודש ספטמבר ו-3 בחודש נובמבר. השקלול הכולל - לרבות חלקם של המשיבים בקצב המשפט עד כה, והעיקר מסוכנותם הרבה של המשיבים כפי שהיא משתקפת מחומרת המעשים - מטה את הכף לקבלת הבקשה.

מתבקשת התייחסות לטענה כי המשיבים נמצאים, בכל מקרה, מאחורי סורג ובריא, ובכך לכאורה ניתן היה לראות חלופת מעצר המאינת את מסוכנותם. נכון הוא כי בית משפט זה הכיר בעבר בהטלת מגבלות שונות על אסירים כחלופה למעצרים (ראה: בש"פ 5671/13 מדינת ישראל נ' פלוני (22.08.2013) ובהפניות שם). עם זאת, מקרה זה אינו מתאים לכך. הרי המשיבים עברו את העבירות בהיותם אסירים ומכאן יש בסיס לדחות את האפשרות להקלת תנאי החזקתם, על

כל המשתמע מכך, אם יוחזקו המשיבים במאסר ולא במעצר. באי כוח המשיבים טענו כי דווקא בנוגע לנאשם הנוסף בכתב האישום, נדאל, שלטענתם הוא שיזם את התוכנית, הסכימה המדינה שלא להאריך את מעצרו אלא להחזיקו בתנאי מאסר. בכך לטענתם יש הפליה. תשובת המדינה היא כי נדאל אינו מוחזק כאסיר רגיל אלא אסיר שנידון למאסר עולם. אכן התנאים לגבי אסיר מסוג זה מוקפדים יותר. בדיון התברר כי הצדדים לא היו ערוכים לדיון בסוגיה. לכן, אחזור למסקנתי דלעיל, כי על סמך בדיקת עניינם של המשיבים יש מקום להאריך את מעצרם. ככל שהמשיבים – וחזקה עליהם כי יבדקו את העניין – סבורים כי באמתחתם טענת הפליה כאמור, רשאים הם להגיש בקשה לעיון חוזר בדבר מעצרם בפני בית המשפט המחוזי. אין בכך כדי להביע עמדה. היפוכו של דבר, על פני הדברים, קיים שוני רלוונטי, אך אמנע מהבעת עמדה בהעדר דיון מקיף ומפורט.

5. הבקשה מתקבלת. מעצרם של המשיבים מוארך החל מיום 26.08.2016 ב-90 יום, או עד למתן פסק דין בת"פ 53144-08-15 בבית משפט השלום בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כא' באב התשע"ו (25.8.2016).

ש ו פ ט